

tíðindablaðið

Utgevari: p/f sosialurin

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðólk: Hogni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820**sosialurin**

Hundalív á Nesinum

TAD ER eitt satt hundalív, sum í hesum døgum — eins og frammanundan — fer fram í Tinganesi. Hetta er ikki nakað sum bert andstøðan sigur men so sanniliga eisini sambært landsstýrisblæðini, Dimmalætting og Dagblaðið. Fríggjadagin kunngerð Dagblaðið, at lögmaður spælir aftur hund og rok er í Tinganesi. Og leygardagin veit Dimmalætting at siga frá, at tað ikki er lögmaður, men Fólkaflokkurin, sum spælir hund. Jú sanniliga stórpólitið kjak millum teir ráðandi í hesum landi!

HETTA SEINASTA hundalívð stavar frá viðgerðini í landsstýrinum í málinum um veðhald og stuðulslán til Traderline og málið um »Prins Oberon«.

VIÐVÍKJANDI fyrra málinum kundi Traderline ikki fáa sømdir sum onnur skipafeløg — t.v.s. stuðulslán — vegna ósemju í

landsstýrinum og viðvíkjandi tí seinra kundi hetta heldur ikki avgreiðast vegna — so lögð tað ljóðar — ósemju í landsstýrinum. Í málinum um »Prins Oberon« er vanligi babyloniski forvirringurin í landsstýrinum at eingin veit hvønn enda tað hevur fingið.

DAGBLAÐIÐ sigur, at málið er fallið í landsstýrinum, meðan Dimmalætting ovast á breddanum á fyrstu síðu leygardagin sigur, at málið IKKI er fallið. Hverjum vit onnur skulu trúgva er ilt at meta um.

TAD, SUM hinvegin ikki er ilt at meta um er, at vit hava eitt landsstýri sum ikki fungerar. Eitt er tað, at teir spæla hund við hvønn annan. Úrslitið av hesum hundalívnum er tó tað, at tað er alt feroysa fólk, sum landsstýrisflokkar spæla hund við, og tað kann eingin gódtaka.

5. maðurin

Til ta alfaðirligu formannina í Sosialinum tann 12. nov. í ár haldi eg tað vera neyðugt at gera nakrar viðmerkingar. Tað bæði undrar og harmar meg, at teir, sum beinleiðis vara av, t.d. teir 4, ið eru meirilutin í Tveroyrar býráð, ikki koma við eini frageiðing til tey 13 — 9 menn og 4 kvinnur, sum halda seg vera so framsjandandi innan Feroysa javnaðarflokk, at tey kunnu seta bæði býráðsmeirilutan, stjórn Tveroyrar javnaðarfelags og floksformannin upp á pláss.

Tað undrar eisini meg, hvar ið hesi 13 hava verið tey seinastu 3—4 árin, tá ið tey ikki fyrr enn nú mana til frið. — Hava tey ikki hoyrt og lisið, hvussu tann 5. maðurin, sum tók seg burtur úr býráðsmeirilutanum, gjøgnum hesi ár ferð eftir ferð hevur stungið ið valdu partamenn sínar í ryggin — bæði á almennum fundum og í blæðinum — serstakliga mótstøðublæðum javnaðarmanna.

Sjálvandi kann ikki verða álgt 5 monnum, sjálvt um teir eru politiskir partamenn, at vera samdir í øllum málum.

men eru teir demokratir, sum navnðið Sosialdemokratir ber boð um, so eiga teir at semjast innanhýsis og ikki koma á almenn stæð og í almenn blæð við sinum ósemjum. Og lögð er tað, at tann eini altið og í øllum forum er ósamdur við hinar fyra og altið heldur seg hava ta einastu røttu hugsanina og ætlanina fram um teir. — Tá má tað vera hann, ið vil hava ófrið.

Eg havi ta fatan, at tey flestu av tykkum 13 kenna ikki bakgrundina fyri tí, ið tit hava undirskrivað. Greinin er væl samansett, og tað má hon eisini vera fyri at fáa tydingarmiklar undirskriftir — harimillum frá nevndarlimum í Tveroyrar javnaðarfelag; men tað er eyðsæð, at greinskrivarin er bangin fyri tí móguliga ófriði, ið 5. manninum nú kann vera fyri, tá ið hann ikki hevur manað til frið í øll hesi ár, ið sami 5. maður hevur elvt hinum 4 slikan ófrið og figgindaskap. Nú royna tit 13 at taka meirilutanum úr hendi tey vápn, ið náttúrliga eiga at verða nýtt imóti minnilutanum til tess at skapa frið aftur. — Um ófriðin so rennur

mær í huga ein kunning á vælmannaðum fundi fyri 3 árum síðan, at 5. maðurin longu 2 ár frammanundan lovaði hinum 4 hevd fyri eina samtykt í býráðnum um keyp av eini jarðarogn, har Feroysa jarðarrað var annar bjóðandi parturin. Og tað er próvfast, at hann hevur hevnt seg síðan.

Tit »loyva tykkum í litil lætnari men inniligari vón at appellera...« o.s.fr. — Jú takk, »borgin« á Tveroyri hevur mangan verið fyri ágangi, men vit megnaðu altið at gera manngarð fram við rásini og varðu varðarnar dyggiliga. — Tað fyrsta álopið av slikum slag, sum eg minnst, var í 1954, tá ið trúboðarin fekk stovnaða »ta borgarligu samgonguna á Tveroyri« av sambands- tjóðveldis-, sjálvstýris- og fólkaflokkinum. Man hetta ikki vera eitt slikt álop — bert við tí muni, at nú verður »borgin« herjað innanifr, og uttan at vita tað, so stuðla tey flestu tykkara hesa niðurbrotning.

Tit sipa til ábyrgd Froðbiar sóknar javnaðarfelags, og her eri eg á einum máli við tykkum um, at hon er tung, og tí

Privateserið og stuðlið stuðlarnar

Eg siggi í blæðinum, at býráðið í Havn, sum eisini hevur havt eyknevnið »býrotið«, ætla at b jalva og klæða »Revagardarnar« ella í Lon sum tað vist eitur.

Eitt fint hugskot. Men sømdi tað seg ikki betur tí ultra borgarliga politikkinum hjá Poul, Arnsteini, Inga, Ronaldi, Peturi F og G og Essa at privatisera húsin, sum tað semir seg góðum borgarligum politikki, og latið tey út til onkran góðan stuðlara fyri, ja, hvi ikki fylgja einum øðrum mobilm eksempli, bert fyri ein symbolskan pris.

Ja, hvi kundi býráðið ikki fylgt landinum og leiga restina av býráðsfyrisingini inn í høli hjá privatum fyrirkum, stórkeypmannum o.o. So sleppa tit frá viðlíkahaldinum, og teir/tey á skatta-deildini, líkningarnevndini, líkningarráðnum og landsskattanevndini kunnu so kanska aftur sleppa at keglast um, um veggir, sjálvt útveggir, kunnu avskrivast við 30% árliga eins og innbúgv!!! Fyrirmyndirnar liggja jú spjaddar eins og byggeklossir uppi á Hálsi... Min sann um eg ikki gloymdi Dannjall. Var tað ikki júst

hann sum fyrislerdi, at kommunan fór undir at selja øll sethúsin hjá kommununi, men sjálvandi við teirri treyt, at tey sum búðu í húsinum — líka mikið um tey skyldu leiga ella ei — skuldu hava forkeysprætt!!! Hetta er jú góður, borgarligur (ibúðar)politikkur. Men einki alternativ er, so har er so lætt spæl. Um nú onkur skuldi hildið, at undirritaða helt hetta, so fer hann/hon skeivur/skeiv. Hetta er bara eitt »tips«!

Hugflogið

Hvør er uppgávan hjá dansifeløgnum?

Latið vera við at stovna eitt dansifelag afturat í Sandoyinni

Orðið felag er í grundini eitt gott orð, men er tað nú soleiðis sum tað ljóðar. Vit hava eftirhendini fingið fleiri dansifeløg, og tað er vist nokk bara gott, tí at tann feroyski dansurin var mest sum útdoyður. Men er tað nú tann feroyska dansin, vit vilja varðveita?

Eg fari at loyva mær at ivast. Lat okkum nú taka Sandoyinna. Har varð eitt dansifelag stovnað vist nokk í 1971, hvørs heimstaður var Dalur og hvørs navn var Stigum fast. Men nú hoyra vit at eitt kallast Sandoyar dansifelag.

Ein hevur hug at spyrja, um tað er so stóru áhugi at dansa feroyskan dans á Sandoyinni at tað mega

verða tvey dansifeløg. Tað man ikki vera. Øvundsjúka sigst vera ein ring sjúka, man tað vera hon sum ger, at tað mega vera tvey dansifeløg á oynni. Stigum fast hevur limir úr øllum bygdam á oynni og tað sigst vera nokk so strýggi at fáa fólk til at mæta upp, soleiðis at tað kann fáast eitt gott kvæld. Bæði í Skopun, á Sandi, í Skálavík og í Húsavík eru ungmannafeløg (i Húsavík er tó soleiðis, at Skarvanesfólk kunnu gerast limir, tó ikki dalbingar).

Eitt ungmannafelag hevur somu uppgávu sum eitt dansifelag, tó eitt sindur meira fjølbroytta. Nú veit eg ikki, um lógin fyri ungmannafeløg eru ymiskar, men, eg veit, at í

lógin fyri ungmannafelagið á Sandi stendur, at tann feroyski dansurin skal upphaldast. Hvat er so meiningin við at stovna eitt dansifelag heima á Sandi?

Síðani ein áheitan: latið vera við at stovna eitt dansifelag heima á Sandi. Gerist limir í Stigum fast, so eru tit við til at stuðla dansin og leggið onki í, hvar í felagið hevur heimstað. Tíðir broytast tibeitur, men tað kann vera, at tað eru nokur sum liva í teirri tíðni, hvar í man segði: »de store fiske de æde de små«, men tit Stigum fast vil eg siga: »ere de små så ere de raske«.

Ein javnaðarmaður ið dámar væl at dansa feroyskan dans

**Sendið
lesarabrevini
til Sosialin**

man felagið helst hava verið ov eftirgevandi. Í hesum máli um ófrið er einans ein ófriðarmaður, og ábyrgd felagsins er her

— so væl sum í øllum tilik-um feløgum í heiminum — at koyra ófriðarkroppin út og lata hann sigla sín egna sjógv eins og hin Snopp-

rikkur á sinni.

Ein meinigur limur í
Tveroyrar javnaðarfelag